

Fáy Béla, színész, sz. 1860-ban, *Szekszárdon*. Színpadra lépett 1882. jún. 22-én, Bogyó Alajosnál.

Fáy Béla, színész, sz. 1901. jún. 8-án, *Érsekújvárt*. Színpadra lépett 1924. júl. havában.

Fáy Flóra, színésznő, sz. 1884-ben, Kecs-keméten, megh. 1929. dec. 2-án, Budapesten. Az orsz. színészakadémiát végezte. Debrecenben Komjáthy János társulatánál kezdte működését 1897-ben, ahol évekig volt. Kassán Ujváry Lajossal házasságra lépett. Azután Krecsányihoz szerződött, ahol különösen az »Éjjeli menedékhely« Vasilissza szerepében aratott nagy sikert. Krecsányitól Kolozsvárra ment, dr. Janovics Jenő társulatához, ott is a közönség kedvelt színésznője volt. Betegsége miatt visszavonult a színpadtól és nyugdíjba ment.

Fáy Gusztáv, író és zeneszerző, F. András fia, sz. 1823-ban, *Gombán* (Pest m.), megh. 1866. máj. 19-én, *Pesten*. Már kiskorában kiváló hajlammal viselkedett a művészet és zeneszerzés iránt. A zenét Olaszországban tanulta, ahol Verdi is megdicsérte kísérletét. Ő is pályázott a »Szózat« megzenésítésére, de Egressy Bénié volt az első. Olasz-, Francia- és Németországban tanult. Első dalműve a »Fiesco« (L. o.), melyet 1850-ben nyújtott be a Nemzeti Színházhoz, de ez nem került színre, ami több évre elkedvetlenítette. »Kamilla« volt a második operája, amely 1865. ápr. 4-én került színre. »Cornaro Katalin, Cyrus királynője« c. operájának első és második felvonását, melyet hátrahagyott, 1870. máj. 19-én adták a Nemzeti Színházban, hangszerelte Erkel Gyula. A »Szigetvár ostromá«-hoz, melyet Jókai »Szigetvári vértanú« című színműve után írt a Nemzeti Színház számára, zenét komponált, de halála miatt az első felvonást sem fejezhette be.

Fáy Ida, színésznő, sz. 1872. máj. 8-án, *Marosvásárhelyt*. Színpadra lépett 1890-ben, Völgyi Györgynél.

Fáy Ilona, író. Színműve: »Török László házassága«, vj. 3 felv. Bem. 1921. máj. 7-én, a Fővárosi Nyári Színházban.

Fáy István, zeneművész, sz. *Pécelen*, megh. 1862. márc. 17-én. Szenvedélyesen

szerette a zenét. Ő és Berzeviczy Vince (L. o.) voltak azok, akik a kassai magyar színészetet felvirágoztatták. A »Hölgyfutár«-ban írt szakeikke: »Egy szó a magyar operáról.« (1852., 62. sz.) Saáry Fannyt és Wildt Jennyt (L. o.) ő képezte színpadra.

Fáy János, színész, szíinigazgató, sz. *Bozsokon* (Veszprém m.), ahol atyja föld-birtokos volt. 1861. szept. 8-án lett színészé. Húsz évi működés után, 1880. júl. 17-én búcsuzott el a színpadtól, Zalaegerszegen, a »Nagyapó«-ban, azután postamester lett az Alföldön. — Neje: *B. Molnár Nellé*, komika, 1863. márc. 1-én lépett színpadra.

Fáy (Jakab) Béla, műfordító és hirlapíró, sz. 1853. febr. 29-én, *Nagyváradon*, megh. 1904. dec. 21-én, *Budapest*. Iskoláit szülővárosában végezte. 1871–72-ben a budapesti műegyetem, majd a jogi kar hallgatója volt. Eközben állandóan foglalkozott a modern nyelvekkel, melyekből 1873. óta 200 színdarabot fordított le a fővárosi színpadok számára. A Nemzeti Színházban az ő fordítása nyomán adják Augier, Sardou, Feuillet, Dumas, Ohnet, Daudet s néhány német és angol drámaíró több munkáját. 1897-ben (megnyitáskor), a Magyar Színház, 1899-től a Népszínház titkára volt. 1902-ben a Nemzeti Színház drámaíró-jegyzője, 1903-ban a M. Kir. Operánál volt fogalmazói minőségben alkalmazva. 1904-ben ismét visszahelyezték a Nemzeti Színház drámaíró-jegyzői állásába.

FayMaud, amerikai származású német operaénekesnő, 1912. máj. 18-án vendégszerepelt a Népoperában, a »Tannhäuser« Erzsébet szerepében.

Fáy Piroska (Boronkayné), színésznő, sz. 1872-ben, *Marosvásárhelyt*. Színpadra lépett 1888. ápr. 1-én. 1916. nov. 6-án nyugdíjazták.

Fáy Szeréna, (S.), színésznő, a Nemzeti Színház örökös tagja, az Országos M. Kir. Színművészeti Akadémia tanára, sz. 1865. dec. 24-én, *Erdőhegyen* (Arad m.). Atyja közbecsülésben álló járásorvos volt, aki férfikora delén halt el. Az ekként